

γά (ἐπὶ ἀνθρώπου ζωηροῦ καὶ ἀτάκτου, σὲ ἀναγκάζω νὰ ὑπακούσης, σὲ χαλινάγωγῳ) Κρήτ. "Ὅ,τι πόχτησε ὁ γέρο Μήτρος τὸ μάθανε γιοργὰ κεῖν' οἱ προκομμένοι οἱ γιοῖ του μὲ τίς τεμπελιές καὶ τὸ φάντε (μάθανε γιοργὰ = σπατάλησαν, φάντε = φάντης, δηλαδὴ χαρτοπαίγνιον) Παιδεμ. β) Μετὰ προσοχῆς, σιγὰ Πελοπν. (Κορινθ.): Γιεργά-γιεργά! (πρόσεχε, σιγὰ-σιγά!)

γιοργάδα ἡ, Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀρχαδ. Βερεστ. Βούρβουρ. Γαργαλ. Γεράκ. Δίβρ. Καλάβρυτ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Κόκκιν. Μαζαίικ. Μανιάκ. Μεσσην. Σκορτσιν. Τριφυλ.) Σκυρ. — Λεξ. Βλαστ., 335 γιοργάδα Στερελλ. (Ἀράχ. Λεπεν. Παρνασσ. Φθιώτ. Φωκ.) γιοργιάδα Σάμ. γιεργάδα Πελοπν. (Αἰγιάλ. Ἀχαΐα Κορινθ. Τρίκκ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιοργᾶς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άδα (II), πβ. ἀμαξάδα, καρροτσάδα κ.τ.τ., ἢ κατὰ τὸ συγγενικὸ γρηγοράδα.

1) Γιοργᾶς, τὸ ὅπ. βλ., Πελοπν. (Ἀρχαδ. Βερεστ. Βούρβουρ. Γεράκ. Δίβρ. Καλάβρυτ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Κόκκιν. Μαζαίικ. Μεσσην. Σκορτσιν. Τρίκκ. Τριφυλ.) Σάμ. Στερελλ. (Ἀράχ. Λεπεν. Φθιώτ. Φωκ.) — Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν.: Τὸ μουλᾶρι ἔχει ὠραία γιοργάδα Κάμπος Λακων. Συνών. φρ. Τὸ μουλᾶρι ἔχει ραβάνι ἢ πάει ραβανιστά. Τὸ ἄλογο ἔβγαλε γιοργάδα Ἀρχαδ. Τὸ ἄλογο ἔβγαλε νὰ καλὴ γιοργάδα Βούρβουρ. Αὐτὸς βγάνει γιεργάδα τ' ἄλόγου του Τρίκκ. || Φρ. Φόντε πέδουνε λεφτά 'ς τὰ χέρια του, τὰ μαθαίνει γιοργάδα (μόλις εἰσπράξῃ χρήματα, τὰ σπαταλᾷ) Δίβρ. Βγάλε-κάνε γιοργάδα (σπεῦσε εἰς τὸ ἔργον σου) Ἀράχ. Τὸν ἔβαλε μπρὸς καὶ τοῦ βγάλε γιοργάδα (τὸν ἐπίεσε εἰς τὸ ἔργον του) Γεράκ. Τὸν ἔμαθε γιοργάδα (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Γαργαλ. "Ἐννοια σου καὶ θὰ σὲ μάθω γὼ γιοργάδα (θὰ σὲ τιμωρήσω) Δίβρ. || Ἄσμ.

Τὶς μεγάλες Ἀποκριές | στέκουντ' οἱ ψωλές ὁρθές
καὶ τὴν Τυρινὴ βδομάδα | πᾶνε τὰ μουνιὰ γιοργάδα
Γαργαλ. Συνών. ραβάνι. β) Ἐπιτηδειότης, ἐπιδεξιότης Πελοπν. (Αἰγιάλ. Ἀχαΐα Στερελλ. (Παρνασσ.): Νὰ δῆς μὲ τί ὠραία γιεργάδα τὸ κατάφερε τὸ ἀλέτρι Αἰγιάλ. Μὲ γιεργάδα ἐκλάδεψε τὴ σταφίδα αὐτόθ. 2) Ἐπιρρηματ., ταχέως Κεφαλλ. Πελοπν. (Βερεστ. Κόκκιν. Μανιάκ.) Στερελλ. (Ἀράχ. Λεπεν.): Πιλαλᾶς κ' ἔρχεσαι κοντά μου γιοργάδα σὰν πουλαράκι Βερεστ. Νὰ τὸ βαρέσης (ἐνν. τὸ ζῶον), νὰ πᾶς γιοργάδα Λεπεν. Συνών. φρ. νὰ πᾶς τρεχάλα. Τ' ἄλογο πάει γιοργάδα Κόκκιν. || Παροιμ.

Πότε ἡ νύφη μας γιοργάδα; τοῦ Λαζάρου τὴ βδομάδα (ἐπὶ ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν ἐργάσθησαν, λόγῳ φυγοπονίας, καὶ ἀνησυχοῦν, διότι ἡ προκαθωρισμένη προθεσμία λήγει) Μανιάκ.

Βγήκε ἡ νύφη μας γιοργάδα τὸ Σαββάτο βράδυ-βράδυ (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Κεφαλλ. 3) Ἐργατικότης Στερελλ. (Ἀράχ.) Ἡ γιοργάδα τ' δὲν ἔχ' μουλουημούς (ἡ ἐργατικότης του δὲν περιγράφεται).

γιοργαδεύω ἐνιαχ. γιοργαδεύου Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιοργάδα.

Ἐκτελῶ κάτι μὲ ἐπιτηδειότητα, ταχέως καὶ ἐπιτυχῶς: Γιοργαδεύ' τὴ δ' λειά. Τήνε γιοργάδιμι τὴν κόφτρα. Γιοργαδεύ' νὰ σκάβ'. Τὴ γιοργάδιμι τὴν ἀγκούτσα (= ἀγκύλη ράβδος, κυρίως ποιμενική) || Φρ. Τοῦ γιοργάδιμα κι κἀνα ζιουβγάρ' 'ς τ' ἀφτιά. Συνών. φρ. Τοῦ δῶσα δὲν

χαστούκια 'ς τὰ γρηγόρα. Συνών. γιοργαδώνω.

γιοργαδίζω Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. Μαργέλ. Μεσσην.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιοργάδα.

1) Ἐπὶ ὑποζυγίων, βαδίζω μὲ κανονικὸν ταχὺν βηματισμὸν ἐνθ' ἄν.: Τ' ἄλογό μου ἀρχινάει καὶ γιοργαδίζει Πελοπν. (Δίβρ.) Σὰ θές νὰ ψωνίσῃς ἄλογο, βάν' το νὰ γιοργαδίσῃ, νὰ ἰδῇς ἂν εἶναι σοῖ Πελοπν. (Μεσσην.) β) Ἐπὶ πτηνῶν, πετῶ γρηγόρα Πελοπν. (Δίβρ.): Τ' ὀρνύκι καὶ ἡ πέρδικα γιοργαδίζουνε ἐδῶ, πέφτουνε, κι ὅσο νὰ πᾶς κοντά τους, σκαπετᾶνε τὴ ράχη. 2) Μετβ., παραινῶ τὸ ζῶον εἰς ταχὺν βηματισμὸν Πελοπν. (Μεσσην.): Τ' "Αι-Γιωργιοῦ κἀναμε πανηγύρι' ρίχνανε τὸ λιθάρι, γιοργαδίζανε τ' ἄλογα, ποιός θὰ φτάσῃ πρῶτος.

γιοργαδώνω ἐνιαχ. γιεργαδώνω Πελοπν. (Αἰγιάλ. Βραχν. Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιοργάδα.

Γιοργαδεύω, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Πρέπει νὰ τὸ γιεργαδώσῃς καλὰ (νὰ τὸ κατασκευάσῃς τεχνηέντως) Πελοπν. (Βραχν.)

γιοργαλήδικος ἐπίθ. Κρήτ. (Ζερβιν. κ.ά.) — I. Κονδυλάκ., Πρώτ. Ἀγάπ., 50.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γιοργαλήης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ήδικος.

Γιοργαλήης, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Γιοργαλήδικα εἶναι τὰ ζῶα ποὺ περπατοῦν γιοργά. Κρήτ. Ἐχει ἓνα γάιδαρο γιοργαλήδικο αὐτόθ. Γιοργαλήδικο μουλᾶρι αὐτόθ. Συνών. γιοργαλίτικος.

γιοργαλῆς ἐπίθ. Θεσσ. (Μελιβ.) Κρήτ. — Λεξ. Βλαστ., 334 Θηλ. γιοργαλίνα Κρήτ. — I. Κονδυλάκ., Πρώτ. Ἀγάπ., 50.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. γοργα = τριποδισμός.

Ἐπὶ ὑποζυγίων, ὁ βαδίζων μὲ ταχὺν, κανονικὸν τριποδισμὸν Κρήτ. — Λεξ. Βλαστ., 334. — I. Κονδυλάκ., ἐνθ' ἄν.: Γιοργαλῆς γάιδαρος Κρήτ. Γιοργαλίνα εἶν' ἡ φοράδα σου αὐτόθ. β) Μεταφ., ἄνθρωπος χαζὸς Θεσσ. (Μελιβ.): Ἰδῶ βρίσκες γιοργαλήδης.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιοργαλῆς καὶ ὡς ἐπών Κρήτ. (Μυλοπότ.)

γιοργαλίτικος ἐπίθ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κερπιν. Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γιοργαλήης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτικος.

Γιοργαλήης, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ὅταν ἦρθε ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ἐπῆρε ἓνα γιοργαλίτικο ἄλογο Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

γιοργαλούδικος ἐπίθ. Πελοπν. (Ἡλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γιοργαλήης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδικος.

Γιοργαλήης, τὸ ὅπ. βλ.

γιοργανᾶς ὁ, ἐνιαχ. γιοργανᾶς Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιοργάνι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶς.

Ὁ κατασκευαστὴς ἐφαπλωμάτων. Συνών. γιοργαν-τζίης, παπλωματᾶς.



Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιοργανιᾶς καὶ ὡς παρωνύμ. Θεσσ. (Πήλ.).

γιοργάνι τό, Ἡπ. (Θεσπρωτ. Σχωρ.) Θράκ. Καππ. (Σινασσ. κ.ά.) Α. Κρήτ. (Ἀνατολ. Βιάνν. Μεραιμβ. Μονοφάτσ. Νεάπ. κ.ά.) Πελοπν. (Ἀναβρ. Ἀνώγ. Λαγκάδ. Ξηροκ.) Πόντ. (Ἀντρεάντ.) γιοργάν' Ἡπ. (Πωγών. κ.ά.) Θεσσ. (Μελιβ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σαρεκκλ. Σκοπ. κ.ά.) Μακεδ. (Ἀσσηρ.) γιοργάν' Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Ἡπ. Θεσσ. (Ἀνατ. Παλαμ. Τίρναβ. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Γαλατ. Δαμασκην. Δεσκάτ. Ἐράτυρ. Κοζ. Χαλκιδ. κ.ά.) Στερελλ. (Γραν. Εὐρυταν.) γιοργάν' Μακεδ. (Γαλατ. Κοζ. Σιάτ.) γιοργάν' Μακεδ. (Γρεβεν.)—Ν. Ἔστ. 20 (1936), 1055 γιοργγκάν' Μακεδ. (Ἐπανωμ. Λαγκάδ.) γιοργάνι Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Ματζούκ. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) γιοργάν' Πόντ. (Ἱμερ. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) γιοργάν' Θεσσ. (Τίρναβ.) γιοργγκάν' Θεσσ. (Δομοκ.) Πληθ. γιοργάνᾱ Πόντ. γιοργάνᾱ Πόντ. (Ἱμερ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y o r g a n* = κλινοσκέπασμα.

1) Κλινοσκέπασμα, πάπλωμα κρεβατιοῦ ἐνθ' ἄν.: Ρίξε καὶ τὸ γιοργάνι, κάνει κρύο Πελοπν. (Ξηροκ.) Ἐγινε γιὰ πλύσιμο τὸ γιοργάν' Ἡπ. (Πωγών.) Ἐλα νὰ διῆς τὸ νυφ' καὶ τὸ γιοργάν' Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ἐπάλιωσε τὸ γιοργάνι μου Α. Κρήτ. Σκεπάουμαι τὸ γιοργάν' Πόντ. (Τραπ.) Νὰ κουκ' λουθῶ κατ' ἀπ' τοῦ γιοργάν' ἀντάμα μετ' τὴ μάκω μ' Ν. Ἔστ. 20 (1936), 1055. Κέντωσον τὸ γιοργάν' (ράψε τὸ πάπλωμα κεντητὰ) Πόντ. || Φρ. Τοῦ γιοργάν' δου κουά' ρου (τὰ χρηματικά του μέσα λίγα) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Τοῦ γιοργάν' δου καίγιτι (κινδυνεύει) αὐτόθ. Κάγκι τοῦ γιοργάν' δου (ἐξημιώθη) αὐτόθ. Συνών. φρ. Κά η κ ε ἦ τ σέ ρ γ α τ ο υ || Παροιμ. Κατὰ τὸ γιοργάν' σ' ν' ἀπλώ'ς τὰ ποδάρι σ' (δι' αὐτοὺς ποὺ ἐπιχειροῦν πράγματα ποὺ εἶναι πάνω ἀπὸ τὴ δύναμει τους) αὐτόθ. Ὅσὸ γιοργάνι σ' κερὲν ἀπλώσον τὰ ποδάρι σ' (κερὲν = κατὰ συνών. μετ' τὴν προηγούμεν.) Πόντ. (Ἀντρεάντ. Τραπ.) Γιὰ τ' ἴναν φύλλον τὸ γιοργάνι μ' καίω (δι' αὐτὸν ποὺ ζημιώνει πολὺ τὸν ἐαυτὸν του δι' ἀσήμενον ἀφορμὴν ἀπὸ ὀργὴν ἢ πείσμα) Πόντ. (Σάντ.) Ἡ καβγᾶ γιὰ τὸ γιοργάν' (διὰ τοὺς ἐρίζοντας ἐπιφανειακῶς μὲν δι' ἀνιδιοτελεῖ σκοπόν, εἰς τὴν πραγματικότητά δὲ μὲν δι' οἰκειοποίησιν ἐπωφελοῦς πράγματος) Πόντ. (Τραπ.) Συνών. φρ. Ὁ κα β γ ᾶ ς γ ι ᾶ τ ὸ π ᾶ π λ ω μ α. || Αἰνιγμ. Ἐχου ἓνα γιοργάν', ποὺ ὅλουν τοὺν κόσμον σκιπάζ', κὶ μόν' τ' θάλασσα ἀφίρ' (τὸ χιόνι) Μακεδ. (Ἐράτυρ.) || Ἄσμ.

Κόρες μου, τὰ γιοργάνια σας ποὺ τὰ βγανα 'ς τ' ἀποί, κ' ἐδὰ τὰ διαμοιράζεται ὅλο τὸ δικολοί

(ἀποί = πρωϊνὴ δροσιά, δικολοί = οἱ συγγενεῖς) Κρήτ.

Μαξιλλαρόπα μ' ἔρημα, γιοργάνᾱ ἀπαρδάλα, ἐξενιτεῦτεν τὸ πουλλὶ μ' κ' ἔρημῶθεν ἀγκάλᾱ μ' Πόντ. (Ἱμερ.)

Γὼ σένα κατασφάζω, σκύλλ' Ἀρμένισσα, γυρίζω τὸ γιοργάνι καὶ σκεπᾶνω σε Καππ. (Σινασσ.) Συνών. π ᾶ π λ ω μ α.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιοργάνι καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Λαγκάδ.)

2) Εἶδος γυναικείου ἀχειριδίου ἐπενδύτου Στερελλ. (Γραν.)

γιοργανόπουλο τό, ἀμάρτ. γιοργανόπον Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ.) γιοργανόπον Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι ο ρ γ ᾶ ν ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ ι ε ρ γ ᾶ ν ι, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -π ο υ λ ο.

Μικρὸν ἐφάπλωμα ἐνθ' ἄν.: Αἰνιγμ. Ἐχου ἓνα γιοργανόπον καὶ σκεπάζ' ὅλεν τὴν γῆν (ὁ οὐρανὸς) Πόντ. (Τραπ.)

γιοργαντζαίικος ἐπίθ. Πελοπν. (Κυνουρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι ο ρ γ α ν τ ζ ῆ ς διὰ τοῦ πληθ. γ ι ο ρ γ α ν τ ζ α ῖ ο ι, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι κ ο ς.

Ὁ ἀνήκων ἢ ὁ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς γ ι ο ρ γ α ν τ ζ ῆ δ ε ς, τοὺς κατασκευαστὰς παπλωμάτων, ἢ κτενῶν τοῦ ἀργαλειοῦ. β) Οὐδ. πληθ., γιοργαντζαίικα τά, ἢ συνθηματικὴ γλῶσσα τῶν κατασκευαστῶν παπλωμάτων ἢ κτενῶν καὶ ἄλλων ἐξαρτημάτων τοῦ ἀργαλειοῦ.

γιοργαντζήδικος ἐπίθ. ἀμάρτ. γιοργαντζήδ'κος Θράκ. (Αὐδήμ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι ο ρ γ α ν τ ζ ῆ ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ἡ δ ι κ ο ς.

Ὁ κατασκευαστὴς ἀπὸ τὸν γ ι ο ρ γ α ν τ ζ ῆ ἢ κατὰ τὸν τρόπον αὐτοῦ (λέγεται διὰ μαζιλάρια ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, τὰ ὅποια γεμίζει κανεὶς μετ' χόρτα ἢ βαμβάκι ὅπως τὰ παπλώματα): Ἐχ' π' σκέφαλα γιοργαντζήδ'κα.

γιοργαντζῆς ὁ, Κρήτ. — Ν. Παπαδόπ., Ἐμπορ. Ἐγκυκλ., 4, 423 γιοργαντζῆς Ἡπ. (Ἰωάνν.) γιοργαντζᾶς Πελοπν. (Κυνουρ.) Πληθ. γιοργαντζαῖοι Πελοπν. (Κυνουρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y o r g a n c i*. Ὁ τύπ. γ ι ο ρ γ α ν τ ζ ᾶ ς κατὰ τὸ συνών. π α π λ ω μ α τ ᾶ ς.

1) Ὁ κατασκευαστὴς παπλωμάτων ἐνθ' ἄν. Συνών. π α π λ ω μ α τ ᾶ ς. 2) Ὁ κατασκευαστὴς κτενῶν καὶ ἄλλων ἐξαρτημάτων τοῦ ἀργαλειοῦ Πελοπν. (Κυνουρ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γιοργαντζῆς Εὐβ. (Ψαχν.) Μακεδ. (Δράμ.) καὶ Γιοργάντζης Κύπρ.

γιοργάρω Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ι ο ρ γ ᾶ κατ' ἀναλογίαν πρὸς ρ. συνών. εἰς -ἀ ρ ω, ὡς τὸ ἀ λ λ α ρ γ ᾶ ρ ω κ.τ.τ.

Τρέχω δρομαίως: Δὲ δὸν ἐσύφεργε κ' ἐγμόργαρε κ' ἤφυγε.

γιοργᾶς ὁ, Κρήτ. (Κατσιδ. Νεάπ. Πεδιάδ. Σητ. κ.ά.) Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Ὀλυμπ. Τριφυλ. κ.ά.) Θηλ. γιοργᾶ ἡ, Πελοπν. (Κερπιν.)

Πιθαν. ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ι ο ρ γ ᾶ ἐκληφθείσης τῆς καταλ. -α ὡς αἰτιατ. τοῦ ἄρσεν. διὰ τὴν ὁμοιότητα.

Ἐπὶ ὑποζυγίων, τριποδισμός, δρόμος ταχύς καὶ ρυθμικὸς συγχρόνως ἐνθ' ἄν.: Ἐσκάσα τσι γαιδάρους μετ' τὸ γιοργᾶ ποὺ τσι βγάλανε Κρήτ. (Σητ.) Νὰ βγάλουμε τσι γαιδάρους 'ς τὸ γιοργᾶ, νὰ ἰδοῦμε ποιὸς θὰ γλακᾶ πλὶὸ καλὰ αὐτόθ. Τὸ μάθαμε τ' ἄλογο γιοργᾶ Πελοπν. (Κερπιν.) Αὐτὸ τὸ ἄλογο δὲν πάει καλὴ γιοργᾶ αὐτόθ. Δένουνε κουστέκια 'ς τὰ πουλάκια τῶν ἀλόγων, γιὰ νὰ μαθαίνουνε γιοργᾶ (κουστέκια = πεδίκλες, πουλάκια = ὀπλάκια, ἀστράγαλοι) Πελοπν. (Ὀλυμπ.) || Φρ. Θὰ σὲ μάθω γιοργᾶ ἐσένα (θὰ σὲ τιμωρήσω, θὰ σὲ ταλαιπωρήσω) Πελοπν. (Γαργαλ.) || Παροιμ.

Σὰ γεράση ὁ γάιδαρος δὲ μαθαίνει γιοργᾶ (ὅτι εἶναι δύσκολο νὰ διδαχθῇ κανεὶς κάτι εἰς μεγάλην ἡλικίαν ἢ νὰ ἀποβάλλῃ κακὰς ἐξεις) Κρήτ.

Ὁ γάιδαρος σὰ γεράση, γιοργᾶ δὲ μαθαίνει (συνών. μετ' τὴν προηγούμεν.) Κρήτ. (Πεδιάδ.)

Σαράδα χρονῶ γάιδαρος γιοργᾶ δὲ μαθαίνει (συνών. μετ' τὴν προηγούμεν.) Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.)

γιοργατζήδικος ἐπίθ. Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι ο ρ γ α τ ζ ῆ ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ἡ δ ι κ ο ς.

